

Lag om gemensamma utredningsgrupper för brottsutredningar;

SFS 2003:1174

Utkom från trycket
den 30 december 2003

utfärdad den 18 december 2003.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs följande.

Tillämpningsområde

1 § Denna lag gäller för sådana gemensamma utredningsgrupper för brottsutredningar som inrättas mellan myndigheter i Sverige och myndigheter i en eller flera medlemsstater i Europeiska unionen med stöd av rådets rambeslut 2002/465/RIF av den 13 juni 2002 om gemensamma utredningsgrupper².

Inrättande av en gemensam utredningsgrupp

2 § En gemensam utredningsgrupp skall inrättas för ett särskilt syfte och för en begränsad tid.

3 § En överenskommelse om att inrätta en gemensam utredningsgrupp får, om förundersökning pågår i Sverige avseende brottslighet som gruppen skall utreda, ingås av den åklagare eller myndighet som leder förundersökningen.

Om en gemensam utredningsgrupp inte kan inrättas med stöd av första stycket får en överenskommelse om att inrätta en sådan grupp ingås av

1. Riksåklagaren eller den åklagarmyndighet som Riksåklagaren bestämmer,
2. Rikspolisstyrelsen eller den polismyndighet som Rikspolisstyrelsen bestämmer,
3. Tullverket, eller
4. Kustbevakningen.

Av överenskommelsen skall det framgå vilka tjänstemän som ingår i den gemensamma utredningsgruppen och under vilken tid gruppen skall vara verksam.

¹ Prop. 2003/04:4, bet. 2003/04:JuU10, rskr. 2003/04:110.

² EGT L 162, 20.6.2002, s. 1 (Celex 32002F0465).

4 § Om det för den gemensamma utredningsgruppens arbete krävs att en utredningsåtgärd vidtas i Sverige och åtgärden inte kan utföras inom ramen för en pågående svensk förundersökning, får en svensk tjänsteman som ingår i utredningsgruppen ansöka om åtgärden. I fråga om en sådan ansökan tillämpas lagen (2000:562) om internationell rättslig hjälp i brottmål på motsvarande sätt som om ansökningen hade gjorts av en utländsk myndighet. Ansökningen skall göras direkt hos en åklagare eller domstol som är behörig enligt den lagen.

Villkor för användning av uppgifter m.m.

5 § Har en svensk myndighet fått uppgifter genom en gemensam utredningsgrupp som inrättats med stöd av denna lag och innehåller rambeslutet villkor som begränsar möjligheten att använda uppgifterna skall myndigheten följa villkoren oavsett vad som annars är föreskrivet i lag eller annan författning.

6 § Överlämnande av uppgifter eller bevisning från en svensk myndighet till en gemensam utredningsgrupp som inrättats med stöd av denna lag får i enskilda fall förenas med villkor som är nödvändiga av hänsyn till enskilds rätt eller som är nödvändiga från allmän synpunkt.

Villkor som avses i första stycket får inte ställas upp om de strider mot rambeslutet.

7 § Den svenska myndighet som överlämnat uppgifter eller bevisning och ställt villkor enligt 6 § får på begäran av en myndighet i den andra staten medge undantag från villkoret. Detsamma gäller i fråga om villkor som följer direkt av rambeslutet.

Skadestånd

8 § Om en utländsk tjänsteman utför uppgifter i en gemensam utredningsgrupp i Sverige, skall svenska staten i stället för den utländska myndigheten eller tjänstemannen ersätta skada som uppkommer i samband med den gemensamma utredningsgruppens verksamhet i Sverige och för vilken den utländska myndigheten eller tjänstemannen skulle ha varit skadeståndsskyldig om svensk lag varit tillämplig på dem. Svenska staten skall dock inte ersätta skada som drabbar den utländska myndigheten eller tjänstemannen.

9 § Bestämmelser om svenska statens skyldighet att ersätta skador som svenska tjänstemän vållar skall inte vara tillämpliga när skadorna vållas i en annan stat i samband med den verksamhet som en gemensam utredningsgrupp utför i den staten.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004.

På regeringens vägnar

SFS 2003:1174

GÖRAN PERSSON

THOMAS BODSTRÖM
(Justitiedepartementet)

